

ולחתועקה אם לא יאמרו בדבר ה'תורה. לתורה ולחתועקה, מי היא תורה, וממי היא תעוקה? אלא תורה - זו תורה שבכתב. תעוקה - זו תורה שבבעל פה. תורה שבבעל פה אינה שורה במקום פגום, שהרי מתורה שבכתב נובית. כתוב צור תעוקה חותם תורה בלטקי. צור תעוקה - זו תורה שבבעל פה, משום שם נוצר אדור חמימים, ובחתועקה נקשר קשר הרמים (קשר האומחה) של מעלה,

ל להיות הכל אחד.

ומשם למטה נפרדות הרכבים והשבילים, ומשם נפרדות הרכבים בכל העולמות. זהו שכותוב, (בראשית ב) ומשם יفرد

ותיה לארכעה ראשים.

חותם תורה, חתימה דאוריתא, דאייה תורה, שהיא תורה שבכתב, באיזה מקום? בלטקי, אלו הגבאים, כמו שנאמר (מלכים א:ז) ויקם את העמוד הימני והעמוד הימני ויקרא את שמו יlein ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז. ומשם נפרדות הרכבים לבבאים הנאמנים. ואלה עומדים בקיום לאמר, לששת הדורות, זהו שפטות (שיר השירים ח:ז) שוקיו עמודי שיש. וככלא לא קיימת אלא שוקיו עמודי שיש. וככלא לא קדשה דכלא, אלא בשלים, כד מתחבראן דא ברא, כלא הוא קדשה של הכל אלא בשלים, והוא שורה עומדת אלא בשלים, כשמתחברים זה עם זה, הכל הוא קדשה של הכל אלא בשלים, והוא אחד, לא נפגם הפטום. וכן נקראות בנטת ישראל שלם, כמו שנאמר (בראשית י) ומלאי אדק מלך שלם, החליטו י) וויהי בשלם סכו.

ומשם כך לא שורה הכל אלא במקום שלם. ועל כן כל איש אשר בו מום לא יקרב. כמו כן תקרבון שבו מום לא יתרקרב. מה הפטום? שפטות כי לא לרוץ יהיה לכם. היהתם בריך היה לא שאורי אלא הקדוש ברוך הוא לא שורה אלא במקום שבור, בכלי שבור, בכלי שבור,

יאמרו בדבר ה'תורה. לתורה ולחתועקה. מאן הוא תורה, וממן הוא תעוקה. אלא תורה, דא תורה שבכתב. תורה שבבעל פה לא שרייא באתר פגים, דהא מהתורה שבכתב אהבני. כתיב צור תעוקה חותם תורה בלמודי, צור תעוקה, דא תורה שבבעל פה, בגין דתמן אצר ערוד דחוי, ובתעוקה אתקשר קשרא דחוי (נ"א קשרא דמתינותא) דלעילא, **למ'הוי כלל אחד.**

ומתמן לחתא אתרישן אורחין ושבילין, ומתמן מתפרישן אורחין בعلامין כללו דרא דכתיב, (בראשית ב) ומשם יفرد ויהיה לארכעה ראשים.

חותם תורה, חתימה דאוריתא, דאייה תורה, שבכתב באן אמר. בלמודי, אלין נבייאי, כמה דאת אמר (מלכים א:ז) ויקם את העמוד הימני ויקרא שמו יlein ויקם את העמוד השמאלי ויקרא שמו בועז. ומתמן אתרישן אורחין לנבייאי מהימני, וקיימי אלין בקיומה לגופא, לשית טהירין, דרא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) שוקיו עמודי שיש. וככלא לא קיימת אלא בשלים, ולא שרייא קדשה דכלא, אלא בשלים, כד מתחבראן דא ברא, כלא הוא קדשה שלם, כלא הוא חד, לא אתריגים אחר. ועל דא אקרי בנטת ישראל שלם, כמה דאת אמר (בראשית י) ומלאי אדק מלך שלם (תהלים ע) ויהי בשלם סכו.

ובגין לכך לא שרייא כלל, אלא באתר שלים. ועל דא כל איש אשר בו מום לא יקרב. בגונא דא קרבנא דביה מומא לא יתרקייב. מאי טעמא. דכתיב כי לא לרוץ יהיה לכם. ראי תימא דא קדשא בריך היה לא שאורי אלא הקדוש ברוך הוא לא שורה אלא במקום שבור, בכלי שבור, בכלי שבור,